

CÒMIC

No ha gaudit mai de la popularitat de Superman, però ha estat molt més important que ell dins la història del còmic. Ara, a punt d'arribar a l'edat de jubilació, "Spirit" torna per recordar-nos per què és una sèrie de culte

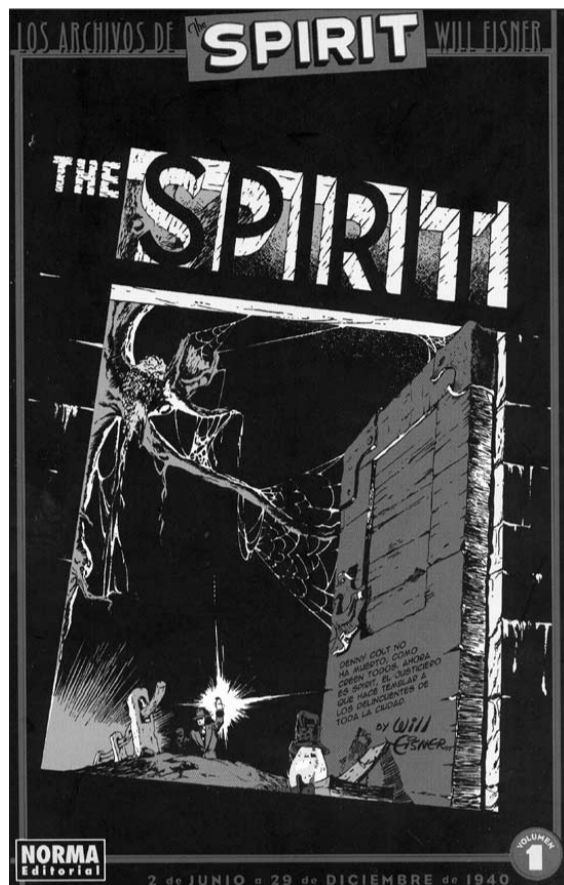
Norma reviu "The Spirit"

■ L'editorial catalana endega la reedició completa, en el format original, de la sèrie creada el 1940 per Will Eisner ■

J. P. / M. V.
Barcelona

Si fos un personatge de carn i ossos, estaria comptant els dies que li falten per jubilar-se. Però ja se sap que els personatges de còmic no tenen edat. Viuen una joventut eterna mentre els lectors segueixen les seves aventures, i després moren de sobte i van a parar a la fosa comuna de l'oblit. N'hi ha alguns, però, que arriben a la categoria de personatges de culte i sobreviuen a les biblioteques minoritàries dels autèntics gurmets del gènere. És el cas de *The Spirit*, que va viure més bones èpoques a mitjan del segle XX, i que ara es revifa amb la publicació de *Los archivos de Spirit*, un ambiciós projecte dirigit per Norma Editorial, i del qual tot just acaba de sortir el primer volum.

El projecte és hereu d'una iniciativa semblant que es va posar en marxa fa un parell d'anys als Estats Units, on ja s'han publicat vuit volums de la sèrie, i que consisteix a reeditar en el seu format original totes les aventures del personatge creat per Will Eisner el 1940. Norma té la intenció de treure dos volums cada any, fins a completar els vint lliuraments previstos de l'obra completa. El primer volum aparegut comprèn des del número u de la col·lecció, en què s'explica qui és aquest personatge i com esdevé el lluitador incansable contra els malfactors que a va demostrar que era a partir del segon episodi, en el



A l'esquerra i a dalt, portada del primer volum editat per Norma i primera pàgina del número 1 de la sèrie. A la dreta, dos exemples de "narració seqüencial", la tècnica amb què Eisner va revolucionar el món del còmic.



qual ja va aparèixer amb antifaç perquè, com explica Will Eisner en la introducció del llibre, aleshores tots els herois de còmic duïen alguna mena de màscara. Però aquesta és l'única característica que Spirit comparteix amb els seus coetanis de ficció. Al contrari dels personatges amb poders sobrehumans que poblaven els tebeos de l'època, Eisner va fer més aviat un antiheroi, un ésser mortal que es veia involucrat

en situacions ben quotidianes, de les quals se'n sortia com podia, i que sempre projectava una mirada d'irònica malenconia (molt sovint no exempta d'un humor subtil però corrosiu) sobre la societat que li havia tocat viure.

A més del text escrit per Will Eisner per a l'edició del primer volum, també hi ha un pròleg escrit per Alan Moore i una introducció d'R. C. Harvey. Moore, l'autor de *Watchmen*, fa diverses

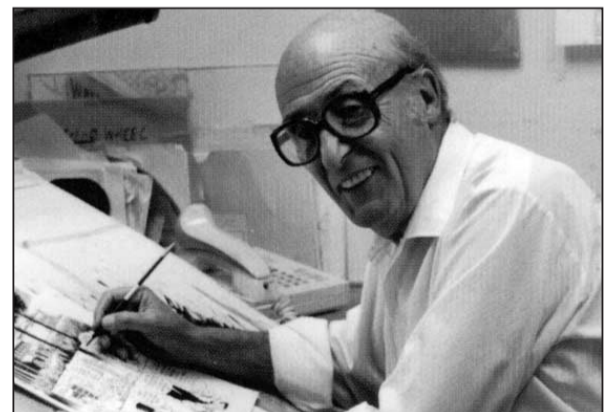
consideracions sobre el que va suposar l'aparició de *The Spirit*, i tot i que ell mateix és un autor innovador dins el panorama contemporani del còmic, afirma en el seu text que "no n'hi ha cap altre com Will Eisner. No n'hi va haver cap abans i, en els moments que sóc més pessimista, dubto que pugui haver-n'hi cap altre mai més". Al seu torn, Harvey, que va revolucionar el territori de les tires còmiques dels diaris

americans amb *Harvey, the Rabbit*, un conill amb ulleres i una concepció força cínica de la vida, titula la seva introducció *El còmic perfecte*, frase que és alhora la conclusió de l'anàlisi que fa de les tècniques narratives que Eisner va desenvolupar.



L'obra mestra del Mestre

país. Segons vaig saber, l'agència de distribució Register & Tribune, de la qual Martin era el cap de vendes, s'havia adonat de l'interès creixent dels lectors de diaris per les tires còmiques. La feina que em proposaven consistia en escriure, dibuixar i produir el suplement. Aleshores jo tenia 22 anys i per a mi representava l'oportunitat que esperava. Estava convençut del potencial literari del còmic, i havia decidit dedicar-m'hi tota la vida, però em trobava atrapat en el que per a mi era una espècie de gueto, on podia treballar indefinidament fent sempre el mateix tipus d'histories. Publicar als grans diaris de la nació m'havia de permetre adreçar-me a un públic adult i dibuixar històries molt més subtils. Podia fer realitat el meu vell somni de portar el còmic més enllà dels límits establerts. Valia la pena córrer el risc. Vaig decidir les tres històries que faria per omplir les setze pàgines (que després van ser vuit) del suplement: una de detectius (*Spirit*), una altra amb una heroïna disfressada (*Lady Luck*), i la tercera protagonitzada per un mag (*Mr. Mystic*). Em vaig fer càrrec d'*Spirit* i vaig buscar dos col·laboradors



Des de la seva taula de dibuix, Eisner ha estat un dels grans innovadors en les tècniques narratives del còmic

per a les altres. La història havia de ser allò més important, calia un heroi vulnerable i creïble... I d'aquesta manera va nèixer Danny Colt, que a partir del segon episodi ja duia l'antifaç d'*Spirit*, que ha estat segurament el personatge més popular de la llarga carrera d'Eisner i una obra mestra en la història del còmic.

El primer episodi de *The Spirit* va aparèixer el dos de juny del 1940 al *Weekly Comic Book*. La gestació del projecte, però, es remunta fins uns quants mesos abans, tal com explica el mateix Eisner en un dels textos que s'inclouen en el primer volum de *Los archivos de Spirit*: "A principi de la tardor del 1939, em va trucar Busy Arnold, l'editor de Quality Comics, i em convidar a dinar amb ell i amb un tal Henry Martin. Em va fer una proposta sorprenent. Volia que m'encarregués d'una revista de còmics de setze pàgines que es distribuïria els diumenges amb els diaris més importants del